

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 26 października 2018 roku

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej **Sąd ustalił następujący stan faktyczny.**

M. K. (1) nabył w drodze dziedziczenia udział wynoszący 3/24 z 4.680/100.000 części w prawie użytkowania wieczystego działek nr (...) łącznego obszaru 0,0549 ha oraz udziału 4.680/300.000. części budynku mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość położonym w G. przy ul. (...) po ojcu M. K. (2) (zmarł 10 kwietnia 1999 r.) Nadto nabył po matce T. K. (zmarłej 29 grudnia 2010 r.) udział wynoszący 5/24 z 4.680/100.000 części w prawie użytkowania wieczystego działek nr (...) łącznego obszaru 0,0549 ha oraz udziału 4.680/300.000. części budynku mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość położonym w G. przy ul. (...).

dowód: odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Sopocie sygn. akt I Ns 188/00 – k. 19; odpis aktu poświadczenia dziedziczenia Rep. A nr 408/2011 – k. 13-14; zgłoszenie o nabyciu własności rzeczy lub praw majątkowych – k. 15 – 18; wydruk księgi wieczystej – k. 72 – 114; wykaz ksiąg wieczystych – k. 146 - 149

M. K. (1) na podstawie umowy sprzedaży zawartej w formie aktu notarialnego Rep. A nr (...) z dnia 11 lipca 2011 r. dokonał sprzedaży udziału 4.680/300.000 części w prawie użytkowania wieczystego działek nr (...) łącznego obszaru 0,0549 ha oraz udziału 4.680/300.000. części budynku mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość położonym w G. przy ul. (...) za kwotę 216.666,65 zł. W/w odpłatne zbycie nie nastąpiło w wykonaniu działalności gospodarczej.

dowód: odpis aktu notarialnego umowy sprzedaży Rep. A nr 6135/2011 – k. 7-10

M. K. (1) dokonał sprzedaży udziału nabytego na podstawie dziedziczenia po zmarłej matce T. K. przed upływem pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie. W związku z powyższym, osiągnięty przychód z tego tytułu podlegał opodatkowaniu na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zatem na oskarżonym ciążył obowiązek złożenia zeznania PIT -39 o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) za rok 2011, czego nie uczynił.

dowód : pismo Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w G. z dnia 3 października 2016 r. – k. 20, decyzja Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. z dnia 26 stycznia 2017 r. – k. 2-4; wydruk informacji o czynnościach majątkowych – k. 11 – 12; analiza – k. 6, 160 - 161

Podatek dochodowy z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych wynosił 25.729,00 zł. Zaległości oskarżonego z tytułu podatku wraz z odsetkami na dzień 12.10.2017r. wynosiły 39.186,00 złotych, na dzień 21.12.2017 r. – 39.580,00 zł.

dowód: decyzja Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. z dnia 26 stycznia 2017 r. – k. 2-4; lista zaległości – k. 133, 156; zestawienie dochodów podatnika – k. 155

M. K. (1) nie był karany za przestępstwa.

dowód: karta karna - k. 187

Oskarżony nie składał wyjaśnień w toku niniejszego postępowania. Nie zdołano ogłosić oskarżonemu postanowienia o przedstawieniu zarzutów. Zastosowano wobec niego postanowieniem z dnia 17 listopada 2017r. postępowanie w stosunku do nieobecnych, albowiem ustalono, iż oskarżony nie zamieszkuje i nie przebywa pod wskazanym adresem. Ponadto oskarżony nie jest osadzony w areszcie śledczym ani w zakładzie karnym na terenie kraju. Z materiału

zebranego w sprawie wynika, iż oskarżony przebywa najprawdopodobniej na terenie Wielkiej Brytanii, gdzie prowadzi gabinet lekarski w zakresie usług związanych z ortopedią. Nie posiada aktualnego adresu zameldowania na pobyt stały oraz czasowy.

dowód: postanowienie Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. z dnia 17 listopada 2017 roku – k. 153; informacja Centralnego Zarządu Służby Więziennej - k.51; odpowiedź z Centrum personalizacji dokumentów MSWiA – k. 33-35; dane rejestracyjne – k. 27, 63, 118; wydruk z (...) k. 36 – 37, 123; informacja z ZUS – k. 50; informacja z NFZ – k. 66

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzone w aktach sprawy. **Oceniając dowody** zgromadzone w aktach sprawy, Sąd w pełni obdarzył je wiarą i poczynił na ich podstawie ustalenia faktyczne. Wiarygodnymi dokumentami są decyzje U. Skarbowych, odpis aktu notarialnego, wydruk informacji o czynnościach majątkowych, odpis aktu poświadczenia dziedziczenia, odpis postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku, zgłoszenie o nabyciu własności rzeczy lub praw majątkowych, pisemne informacje co do stanu zaległości podatkowych (listy zaległości), zestawienie dochodów podatnika za lata 2011 - 2016 sporządzone przez Urząd Skarbowy w K., analizy o stanie majątkowym oskarżonego, jak również informacje na temat M. K. (1) z Centralnego Zarządu Służby Więziennej, (...), NFZ, ZUS i Centrum personalizacji dokumentów MSWiA. Dokumenty te nie były kwestionowane w toku prowadzonego postępowania. Sąd nie znalazł również podstaw by poddawać w wątpliwość wykazy ksiąg wieczystych figurujące w aktach sprawy oraz dane o karalności oskarżonego, bowiem ich treść nie była przez strony kwestionowana, a które zostały sporządzone przez właściwe organy w zakresie ich kompetencji.

Sąd zważył, co następuje.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego ani sprawstwo, ani wina oskarżonego nie budzi najmniejszych wątpliwości.

Sąd wyrokiem z dnia 26 października 2018 roku uznał M. K. (1) za winnego tego, że od dnia 30.04.2012 roku w K., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uchyła się od opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych z tytułu zbycia w dniu 11.07.2011 roku nieruchomości tj. udziału 4.680/300.000 części w prawie użytkowania wieczystego działek nr (...) łącznego obszaru 0.0549 ha oraz udziału 4.680/300.000 w budynku mieszkalnym stanowiącym odrębną nieruchomość, położonym w G. przy ul. (...), poprzez niezłożenie w ustawowym terminie tj. do dnia 30.04.2012 roku w Urzędzie Skarbowym w K. deklaracji o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) za rok 2011 wg wzoru PIT-39, przez co naraził na uszczuplenie podatek dochodowy w kwocie 25.729,00 zł, co stanowi naruszenie art. 30e ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016r., poz. 2032 z późn. zm.), to jest przestępstwa skarbowego z art. 54 § 2 k.k.s w zw. z art. 54 § 1 k.k.s.

Art. 54 § 1 k.k.s. stanowi, iż podatnik, który uchylając się od opodatkowania, nie ujawnia właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub nie składa deklaracji, przez co naraża podatek na uszczuplenie, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie. Z kolei §2 tegoż przepisu stanowi, iż jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest mniej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

W niniejszej sprawie znajduje zastosowanie ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych w brzmieniu obowiązującym na dzień 31 marca 2010 roku, albowiem zbywaną nieruchomości M. K. (1) nabył z chwilą otwarcia spadku po T. K. zmarłej 29 grudnia 2010 roku.

Zgodnie z art. 30e ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych, w brzmieniu na dzień 31 marca 2010 roku, od dochodu z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c) podatek dochodowy wynosi 19 % podstawy obliczenia podatku. Podstawą obliczenia podatku, o której mowa w ust. 1, jest dochód stanowiący różnicę pomiędzy przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw określonym zgodnie z art. 19, a kosztami ustalonymi zgodnie z art. 22 ust. 6c i 6d, powiększoną o sumę odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w art. 22h ust. 1 pkt 1, dokonanych od zbywanych nieruchomości lub praw. W przypadku odpłatnego

zbycia w drodze zamiany nieruchomości lub praw określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c) dochód ustala się u każdej ze stron umowy na zasadach, o których mowa w ust. 2. Po zakończeniu roku podatkowego podatnik jest obowiązany w zeznaniu podatkowym, o którym mowa w art. 45 ust. 1a pkt 3, wykazać:

1) dochody uzyskane w roku podatkowym z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c i obliczyć należny podatek dochodowy od dochodu, do którego nie ma zastosowania art. 21 ust. 1 pkt 131, lub

2) dochody, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 131.

Dochodu z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c nie łączy się z dochodami (przychodami) z innych źródeł.

Przepisy ust. 1-4 nie mają zastosowania, jeżeli:

1) budowa i sprzedaż budynków mieszkalnych lub lokali mieszkalnych oraz sprzedaż gruntów i prawa wieczystego użytkowania gruntów są przedmiotem działalności gospodarczej podatnika;

2) przychód ze sprzedaży nieruchomości i praw stanowi przychód z działalności gospodarczej lub z działów specjalnych produkcji rolnej w rozumieniu art. 14 ust. 2 pkt 1. W przypadku niewypełnienia warunków określonych w art. 21 ust. 1 pkt 131 podatnik jest obowiązany do złożenia korekty zeznania, o którym mowa w art. 45 ust. 1a pkt 3, i do zapłaty podatku wraz z odsetkami za zwłokę; odsetki nalicza się od następnego dnia po upływie terminu płatności, o którym mowa w art. 45 ust. 4 pkt 4, do dnia zapłaty podatku łącznie. Jeżeli podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1, osiąga również dochody określone w ust. 1 poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a dochody te nie są zwolnione od opodatkowania na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub gdy z państwem, w którym dochody są osiągane, Rzeczpospolita Polska nie zawarła umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, dochody te łączy się z dochodami osiągniętymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W tym przypadku od podatku obliczonego od łącznej sumy dochodów odlicza się kwotę równą podatkowi dochodowemu zapłaconemu w obcym państwie. Odliczenie to nie może jednak przekroczyć tej części podatku obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która proporcjonalnie przypada na dochód uzyskany w obcym państwie. Przepisy art. 11 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio. W przypadku podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 1, osiągającego dochody określone w ust. 1 wyłącznie poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które nie są zwolnione od podatku dochodowego na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, lub gdy z państwem, w którym dochody są osiągane, Rzeczpospolita Polska nie zawarła umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, zasadę określoną w ust. 8 stosuje się odpowiednio.

Zgodnie z art. 45 ust. 1 w/w ustawy, w brzmieniu na dzień 31 marca 2010 roku „podatnicy są obowiązani składać urzędowi skarbowemu zeznanie, według ustalonego wzoru, o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym, w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym”.

Natomiast art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c w/w ustawy, w brzmieniu na dzień 31 marca 2010 roku, stanowi, że źródłami przychodów są m.in. odpłatne zbycie, z zastrzeżeniem ust. 2:

a) nieruchomości lub ich części oraz udziału w nieruchomości,

b) spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego lub użytkowego oraz prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej,

c) prawa wieczystego użytkowania gruntów

- jeżeli odpłatne zbycie nie następuje w wykonaniu działalności gospodarczej i zostało dokonane w przypadku odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w lit. a)-c) - przed upływem pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie, a innych rzeczy - przed upływem pół roku,

licząc od końca miesiąca, w którym nastąpiło nabycie; w przypadku zamiany okresy te odnoszą się do każdej z osób dokonującej zamiany.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, co następuje. Poza sporem pozostaje, że w 2011 roku M. K. (1) dokonał odpłatnego zbycia nieruchomości opisanych wyżej i że zbycie to miało miejsce przed upływem 5 lat od końca roku kalendarzowego, w jakim nastąpiło ich nabycie (to jest od 2010 roku), jak też – nie nastąpiło w wykonaniu działalności gospodarczej. W takim przypadku art. 30e ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nakłada na podatnika obowiązek odprowadzenia podatku dochodowego od odpłatnego zbycia nieruchomości. W realiach niniejszej sprawy okoliczność odpłatnego zbycia nieruchomości położonych w G. winna być ujawniona w deklaracji PIT-39 za rok podatkowy 2011, czego nie dopełniono. Stosowne zeznanie winno być złożone do 30 kwietnia 2012 roku. Oskarżony do dnia dzisiejszego nie złożył wymaganej deklaracji.

W niniejszej sprawie M. K. (1) uchyła się od opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych z tytułu zbycia nieruchomości przed upływem pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie poprzez niezłożenie deklaracji PIT-39 za rok podatkowy 2011 do dnia 30 kwietnia 2012 r., przez co naraził na uszczuplenie podatek dochodowy, czym wypełnił znamiona strony przedmiotowej czynu z art. 54 §2 k.k.s w zw. z art. 54 § 1 k.k.s.

Oskarżony M. K. (1) wypełnił również znamię strony podmiotowej zarzucanego mu przestępstwa skarbowego, albowiem dopuścił się go umyślnie, w postaci zamiaru bezpośredniego. Należy bowiem zważyć, że określone w art. 54 k.k.s. typy oszustwa podatkowego mają charakter umyślny. Jak się wydaje, określenie: "uchylania się od opodatkowania" wskazuje na to, że omówione wyżej znamiona czasownikowe, do których owo "uchylanie" się odnosi (czyli nieujawnienie przedmiotu lub podstawy opodatkowania albo niezłożenie deklaracji) mogą być zrealizowane wyłącznie cum doło directo (w zamiarze bezpośrednim). Ponadto, określenie "uchylania" zdaje się jeszcze wskazywać na to, że zaniechanie sprawcy powinno być podyktowane właśnie chęcią uchylenia się od obowiązku podatkowego, co immanentnie związane jest z narażeniem podatku na uszczuplenie. Jest to więc, jak się wydaje, tzw. typ kierunkowy "zabarwiony" celem uchylenia się od zapłacenia należnego podatku (tak też przyjmują: Prusak, Kodeks, t. II, s. 55 oraz Kotowski, Kurzepa, Komentarz, 2007, s. 265). Typ czynu określony w art. 54 k.k.s. ma charakter skutkowy albowiem dla jego dokonania wymagane jest wystąpienie skutku w postaci narażenia podatku na uszczuplenie (vide V. W., T. O., J. S., Prawo i postępowanie karne skarbowe, s. 210). Wartość kwoty podatku narażonego na uszczuplenie stanowi kryterium rozwarstwienia tego deliktu skarbowego na typ podstawowy i uprzywilejowany przestępstwa skarbowego oraz wykroczenie skarbowe. W niniejszej sprawie oskarżony naraził na uszczuplenie należności publicznoprawne w kwocie 25.729,00 zł.

Nie ulega wobec tego wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego było celowe i świadome. M. K. (1) wiedział o obowiązku odprowadzenia podatku od zbycia nieruchomości, o czym został pouczony przez notariusza w chwili zawierania umowy sprzedaży w formie aktu notarialnego (§ 8 aktu notarialnego z dnia 11 lipca 2011 roku, k. 9v akt sprawy). Oskarżony zdawał sobie sprawę jaki obowiązek na nim ciąży, wiedział że nie uniknie podatku. Wiedzą powszechną jest ciężący na podatniku obowiązek podatkowych w razie odpłatnego zbycia nieruchomości przed upływem 5 lat od nabycia pierwotnego, np. w drodze spadkobrania. Dlatego też Sąd uznał, że działanie oskarżonego M. K. (1) było umyślne i to w formie zamiaru bezpośredniego.

Natomiast kwota uszczuplonego działaniami oskarżonego podatku dochodowego, tj. kwota 25.729,00 zł. jest kwotą małej wartości w rozumieniu art. 53 § 14 k.k.s.

Reasumując, oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarówno przedmiotowe, jak i podmiotowe czynu z art. 54 § 2 k.k.s.

W ocenie Sądu stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego przez pryzmat dyrektyw statuowanych w art. 53 § 7 k.k.s. był duży. M. K. (1) działał bowiem z zamiarem bezpośrednim, mając świadomość obowiązku ujawnienia w deklaracji PIT-39 odpłatnego zbycia nieruchomości, mając nadto realną możliwość złożenia przedmiotowej deklaracji. Jakkolwiek kwota uszczuplonego podatku dochodowego jest małej wartości w rozumieniu kodeksu karnego skarbowego, to jednak jest ona znaczącym uszczupleniem podatku dochodowego na szkodę Skarbu Państwa,

bo na kwotę 25.729,00 zł. Przepięstwo z art. 54 § 2 k.k.s. jest czynem przeciwko obowiązkom podatkowym i w tym kontekście naruszenie obowiązku finansowego przez oskarżonego należy ocenić jako znaczące, gdyż obowiązek odprowadzenia podatków różnego rodzaju ciąży na poszczególnych kategoriach podatników, w tym na oskarżonym z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych, i uchylenie się od tego obowiązku należy ocenić jako naganne, bezpośrednio szkodzące interesom fiskalnym Skarbu Państwa.

Stopień zawinienia oskarżonego Sąd ocenił jako duży. Zarzut obrońcy oskarżonego co do niemożności dopełnienia obowiązku złożenia deklaracji PIT –39 ze względu na nieobecność w kraju jest bezpodstawny. Oskarżony będąc osobą dorosłą, zdrową, prowadzącą od 2016 własną działalność na terenie Wielkiej Brytanii z zakresu ortopedii, winien zdawać sobie sprawę z ciężących na nim obowiązków podatkowych, w szczególności, że został poinformowany przez notariusza o treści art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, art. 6 ust. 3 ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych, art. 56 k.k.s oraz art. 678 i 679 k.c. Dlatego Sąd uznał, że w chwili popełnienia przypisanego mu czynu można było od oskarżonego wymagać zachowania zgodnego z prawem.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami zawartymi w art. 12 i 13 k.k.s. Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze charakter naruszonych przez oskarżonego obowiązków, tj. uchylenia się od opodatkowania, niezłożenia deklaracji o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty). Sąd miał też na uwadze wysokość uszczuplonego podatku dochodowego, a nadto baczyl aby kara wymierzona oskarżonemu nie przekraczała stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz zawinienia oskarżonego.

Sąd miał również na uwadze okoliczność łagodzącą – niekaralność oskarżonego.

Zważywszy na powyższe, Sąd wymierzył M. K. (1) na podstawie art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1 i § 3 k.k.s. karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 90 zł. W ocenie Sądu, tak wymierzona kara jest w pełni adekwatna do popełnionego przez oskarżonego czynu i winna spełnić cele prewencji zarówno szczególnej jak i ogólnej. Nie sposób też uznać tej kary za zbyt surową, gdyż w istocie została ona wymierzona w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Orzekając karę grzywny w takiej wysokości, Sąd miał na względzie sytuację i możliwości zarobkowe oskarżonego i jednocześnie miał na uwadze, iż stawka dzienna nie może być niższa od jednej trzydziestej części minimalnego wynagrodzenia ani też przekraczać jej czterystukrotności. Podstawę ustalenia stawki dziennej grzywny stanowi natomiast minimalne wynagrodzenie obowiązujące w czasie popełnienia przypisanego czynu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2012 roku, III KK 397/11, Legalis nr 517519; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 2011 roku, II KK 259/11, Legalis nr 499669). Czyn przypisany oskarżonemu miał miejsce w 2012 roku, gdy minimalne wynagrodzenie wynosiło 1.500,00 zł. Wysokość stawki dziennej grzywny należało więc ustalić oskarżonemu w granicach od 50,00 zł do 20.000,00 zł.

W ocenie Sądu, oskarżony będzie w stanie uiścić grzywnę w kwocie 4.500 zł. Orzeczenie zaś grzywny w większej wysokości, stanowiłoby nadmierną dolegliwość. Zdaniem Sądu wymierzona kara zapewnia realizację celów kary zarówno w zakresie prewencji szczególnej jak i ogólnej. W tym miejscu Sąd wskazuje, że na etapie postępowania wykonawczego istnieje możliwość rozłożenia na raty tak kary grzywny, jak również kosztów sądowych.

W punkcie II wyroku na podstawie art. 22³ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych, § 2, § 4 ust. 1 i 3, § 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. J. M. kwotę 664,20 zł brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. K. (1) z urzędu. Na tą kwotę złożyły się 180,00 zł za postępowania przygotowawcze w formie dochodzenia oraz opłata za obronę przed sądem rejonowym w postępowaniu szczególnym (to jest postępowaniu w stosunku do nieobecnych) w wysokości 360,00 zł, podwyższone o kwotę podatku od towarów i usług.

Nie znajdując żadnych podstaw do zwolnienia, Sąd w punkcie III wyroku na podstawie art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. oraz art. 3 ust. 1 oraz art. 21 pkt 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w całości, gdyż to jego działanie stanowiło podstawę do wszczęcia procesu i powstania tych kosztów. Na zasądzoną kwotę 1.174,20 złotych składał się ryczałt za doręczenia (po 20,00 złotych za dochodzenie i postępowanie pierwszoinstancyjne) oraz opłata za dane z rejestru skazanych w wysokości 20,00 złotych (przy czym Sąd obciążył oskarżonego kosztami jednej tylko karty karnej, uznając że oskarżony nie ponosi konsekwencji tego, ile postępowanie się toczy i ile kart karnych w jego ciągu trzeba było uzyskać w związku z tym), opłata od wymierzonej kary w wysokości 450,00 zł oraz kwota 664,20 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Sygn. akt II K 43/18

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem i bez pouczeniem o apelacji doręczyć zgodnie z wnioskiem;
3. przedłożyć z wpływem apelacji Przewodniczącemu Wydziału lub za 21 dni od wykonania z zpo referentowi.

K., dnia 13 listopada 2018 roku

As. SR Joanna Siemaszko